65ste Jaargang No 5450 — DAGBLAD — Dinsdag 15 Juni 1948

AMIGOE di CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling.

Advertentieprijs ƒ 1.—, ƒ1.25 en ƒ2.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao, Directeur A. C. Beerman.

Adres voor directie, redactie en administratie: Concientiesteeg 27. Postbus no. 80. tel. Directie en Administratie 1550. Redactie 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376: voor Aruba San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandse Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad Curaçao. Voor Holland, Amsterdamse Bank te Rotterdam.

Het blijft rustig in het Heilig Land

Weder een algemene staking in Italië

Burma dreigt communistisch te worden

DE TOESTAND IN HET HEILIG LAND.

Alle verspreide fronten in Palestina waren gisteren rustig, toen het Heilig Land de eerste vreedzame dag medemaakte in zes en een halve maand. De regering van Israël maakte bekend, dat het zich neerlegde bij de immigratiebepalingen gedurende de vier weken wapenstilstand. Een meningsverschil ontwikkelde zich echter over de quaestie van de voedselconvooien naar Jerusalem. De wapenstilstandscommissie kwam in Jerusalem bijeen om een rapport op te stellen voor graaf Folke Bernadotte over de Joodse weigering om toe te staan, dat de convooien te Bab El Awad nagezien worden. Bernadotte zelf was in Rhodes om zijn hoofdkwartier op te zetten voor de onderhandelingen, die gehouden zullen worden om de huidige wapenstilstand om te zetten in een blijvende vrede.

Hij zou heden naar Cairo vliegen om te spreken met de Arabische leiders en Donderdag zou hij naar Tel Aviv gaan. Gisteren kwamen de Arabische politieke en militaire leiders bijeen te Cairo om hun positie te bepalen in de komende besprekingen.

Een der eerste dingen, die Bernadotte te beslissen zal hebben, is of de Arabische en Joodse leiders er in zullen toestemmen om naar Rhodes te gaan om met elkander door middel van Bernadotte te vergaderen. Men verwacht niet, dat er een poging gedaan zal worden een Ronde Tafel Conferentie te houden met vertegenwoordigers van beide zijden. Noch de Arabieren noch de Joden hebben enig teken getoond om hun standpunten op de voornaamste geschilpunten te wijzigen. De voornaamste quaesties zijn het voortbestaan van de Joodse Staat en een toezicht op de toekomstige Joodse immigratie.

Een niemandsland-bijeenkomst van negen Noordamerikaanse en Britse correspondenten werd gisteren gehouden om de vrede te demonstreren, die op de vierde dag van de wapenstilstand in Jerusalem bestond. Vijf correspondenten waren verbonden met het Transjordaans-Arabische legioen, terwijl de andere vier de strijd aan de Joodse kant versloegen. Zij kwamen een korte tijd bijeen in het midden van de Suleimanstraat, iets buiten de muren van de oude stad.

Twee Noordamerikaanse marine-officieren, die dienst doen als waarnemers voor de wapenstilstand berichtten, dat het gisteren eindelijk rustig was in Galilea. Het twistgeschil over de convooien ligt klaarblijkelijk in een verschillende uitlegging van de wapenstilstandsbepalingen.

Leden van de wapenstilstandscommissie vroegen gisteren aan het Joodse Agentschap een convooi op te houden, toen de Arabieren verklaarden, dat een inspectie op de grenzen van de stad Jerusalem niet aanvaardbaar was. Ondanks het verzoek kwamen de vrachtwagens toch Jerusalem binnen met meel, vis in blik en andere goederen.

Een tweede voedselconvooi uit Tel Aviv werd door een aantal correspondenten vergezeld. De bevelhebbers van het Arabische Legioen verklaarden, dat het inbrengen van niet gecontroleerde convooien een verkrachting betekent van de wapenstilstandsvoorwaarden. Dit wordt ontkend door de Joden, die zeiden dat de Arabieren Zaterdag nog een convooi beschoten. In de wapenstilstandsvoorwaarden maakt Bernadotte geen melding van de convooien naar Jerusalem, maar hij verbood het vervoer van oorlogs materiaal en stelde de hulpverlening voor de bewoners van Jerusalem in handen van het Internationale Rode Kruis.

Een telegram uit Tripoli meldt, dat het doortrekken van Tunische Arabieren door Tripoli verleden week door het Brits militair bestuur aldaar verboden werd. De actie werd genomen op verzoek van de Egyptische regering en de Arabische Liga, die verklaarden dat er niet meer vrijwilligers aangenomen zullen worden voor de Arabische strijdkrachten in Palestina. Het normale leven keerde weer terug in de oude stad Tripoli, waar de Arabieren en Joden gedurende twee dag oproer gemaakt hadden. Drie Arabieren werden gearresteerd in de buurt van het Joodse kwartier, toen handgranaten in hun bezittingen gevonden werden.

De dagbladen van Tripoli bevatten verklaringen van plaatselijke Arabische leiders, die het betreuren, dat de aanvallen op de Joden gedaan werden door onverantwoordelijke elementen. Achthonderd Joodse vluchtelingen schuilden bijeen in een synagoge in de oude stad. Vele Joden werden dakloos. Gisteren gaf het Brits militair bestuur hen 800 broden. De ongelukken gedurende het oproer bedragen 16 doden, waaronder 12 Joden en vier Arabieren. Het aantal gewonden bedroeg in totaal 50.

KATHOLIEKE DEMONSTRATIE.

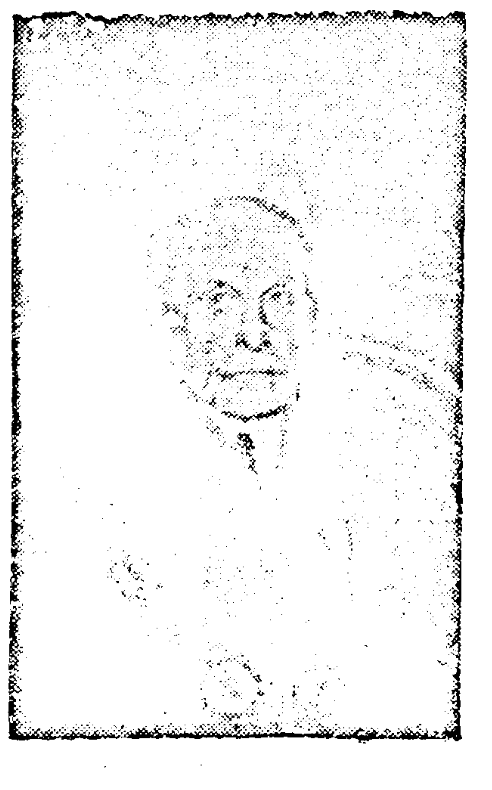
De politie van Boedapest ontbond verleden nacht een Rooms Katholieke processie, op grond van het feit dat het niet wettig geoorloofd was. Duizenden katholieken namen deel aan deze processie.

Niet officiële bronnen deelden mede dat de politie waarschuwings saldo's in de lucht schoot, toen de deelnemers aan de processie aanstalten maakten om verzet te bieden.

Deze processie was een demonstratie der Katholieken tegen de plannen van de regering om de katholieke scholen te nationaliseren. Kardinaal Josef Mindszenty vermaande de katholieken in een herderlijke brief om „zelf bestuur" te hebben. Zondag jl. werd deze brief in alle katholieke kerken voorgelezen. Welingelichte geestelijke bronnen deelden mede dat de Kerkelijke autoriteiten op 18 Juni as. onderhandelingen zullen aanknopen met de door de communisten beïnvloede regering. Deze onderhandelingen hebben natuurlijk betrekking op de „school kwestie".

GEZONDHEIDSTOESTAND VAN PETAIN.

Een zegsman van het Franse Ministerie van Justitie berichtte dat de gezondheidstoestand van de vroegere Maarschalk *Philippe Petain* geen aanleiding geeft om ongerust te zijn. De berichten van het afgelopen weekeinde melden, dat de vroegere maarschalk ziek is. Petain is sinds 1946 opgesloten in het fort op het eiland Yeu in de golf van Biscaye. Hij is momenteel 92 jaar oud. Zijn advocaat Jacques Issorni zeide Petain de vorige week gezien te hebben. Issorni

MAARSCHALK PETAIN
Onregelmatige hartklopping

deelde voorts nog mede dat het hart van den maarschalk zeer onregelmatig klopte. Verder gaf hij geen tekenen van ziekte.

Het Frans nieuwsagentschap deelde echter mede dat de medicus van Petain zich bezorgd maakte wegens de onregelmatige hartklopping en dat hij Petain behandelt met „dighialia". Het agentschap zeide dat de dokter op de reactie van zijn behandeling wacht, alvorens een rapport uit te brengen over de gezondheidstoestand van Petain.

Een zegsman van het Ministerie van Justitie deelde mede dat Petain driemaal gedurende de afgelopen week onderzocht werd door een geneesheer. De laatste onderzoekingen vond gisteren plaats, toen de dokter tot grote voldoening constateren kon, dat het hart weder normaal klopte.

In de maand Augustus van het jaar 1945 werd Petain door een Hoog Militair gerechtshof schuldig verklaard aan verraad van zijn volk en ter dood veroordeeld. Generaal Charles De Gaulle, die toendertijd staatshoofd was, veranderde het vonnis van doodstraf in levenslange gevangenisstraf.

De held van Verdun werd het eerst opgesloten in het fort Pourtalet in de Pyreneeën. Tijdens de strenge winter van 1945 werd hij overgeplaatst naar Fort Feu aan de golf van Biscaye.

STAKING IN ITALIE.

De grootste staking na de verkiezingen in Italië begon hedenmorgen in de volkrijke provincie Turijn. De eendaagse algemene staking werd uitgeroepen door de arbeidskamer, die beheerst wordt door de communisten. Volgens de arbeidskamer werd de staking uitgeroepen uit protest tegen de bezetting van de Lancia-automobielfabrieken door de politie. Alle arbeiders met uitzondering van degenen, die in ziekenhuizen werken of andere allernoodzakelijkste diensten verrichten, zijn niet aan het werk gegaan. Gisteren reeds was er een algemene staking van een uur toen de politie de Lancia-fabrieken bezette en de ingangen bewaakte. Er deden zich geen incidenten voor.

ALEXANDER IN HET BRAZILIAANSE PARLEMENT

De Canadese gouverneur-generaal Alexander zeide in het Braziliaanse Congres, dat Brazilië en Canada, de twee grootste Amerikaanse landen vele dingen gemeen hebben, maar hun grootste overeenkomst is de gemeenschappelijke afkeer tegen tyrannie. Hij voegde er aan toe, wij beiden beminnen de vrede, maar wij beminnen de vrijheid meer en zijn bereid er voor te vechten. Hij zeide, dat de Canadese uitvoer naar Brazilië in de laatste twaalf jaar tienvoudig vermeerderd is, terwijl de invoer uitgroeide tot het vijftienvoudige. Hij sprak korte tijd in de Senaat en later in de Kamer.

BURMA OP EEN KRUISPUNT.

Het Engelse ministerie van Buitenlandse Zaken zeide, dat het de officiële bevestiging nog niet had van het Reuter-bericht uit Rangoon, waarin gezegd werd, dat minister-president Thakin Nu bekend maakte, dat hij het voornemen heeft Burma onder communistisch bestuur te brengen en dat het land zich nauw verbinden zal met Rusland. Het ministerie van Buitenlandse Zaken zeide, dat het bericht nauwkeurig bestudeerd wordt. Verantwoordelijke autoriteiten van het ministerie gaven privé hun ernstige bezorgdheid te kennen over de berichte ontwikkeling. Ongeveer vijf maanden geleden verbrak Burma iedere verbinding met het Britse Gemenebest. Thakin Nu, de leider van de volksliga voor vrijheid stond sedert Juli aan het hoofd van een gematigde socialistische regering. Engeland heeft nog steeds grote economische belangen in Burma, vooral in die, zilver en lood.

EEN GRAAF VERDWENEN.

Het officiële Russische blad 'Taegliche Rundschau' in Berlijn zeide, dat een van zijn medewerkers graaf Heinrich von Einsiedel op 25 April in Wiesbaden in de Noordamerikaanse zone gearresteerd werd. Het blad schreef, dat de graaf daar naar toe ging om zijn moeder te bezoeken. De Sovjet-autoriteiten protesteerden bij het Noordamerikaans militair bestuur en eisten zijn terugkeer naar de Russische zone. Brigadier-generaal C. K. Gailey, de Noordamerikaanse stafchef te Berlijn zeide, dat de Russische protestbrief ontvangen was en dat een onderzoek wordt ingesteld.

Recht tot het Hart

Wanneer wij het innerlijk geluk gevonden hebben, dan kunnen de aardse dingen ons niet meer neerhalen.

Watervraagstuk op Curaçao en Aruba flink aanpakken

Dienstwoning chef.

Voor de nieuwbouw van de landwatervoorzieningsdienst is op de begroting 1949 voor Curaçao een bedrag ad ƒ 1.585.000 en voor Aruba ad ƒ 660.000 geraamd. In de M.v.A. lezen we hierover:

Bij de oprichting van de bestaande distillatie-inrichting aan de Penstraat is rekening gehouden met een eventuele latere uitbreiding. Thans is het noodzakelijk geworden, tengevolge van de uitbreiding van het Oostelijk stadsgedeelte met nieuwe woonwijken, zoals de wijk „Marie Pompoen", en ten behoeve van het nieuwe haven-complex, de capaciteit van deze inrichting te verhogen door plaatsing van nog een distillatie-eenheid.

Uitbreiding een distilleereenheid met dienstgebouwen op Aruba.

Onder dienstgebouwen worden hier in de eerste plaats verstaan de gebouwen voor het onderbrengen van de distillatie-inrichting en stoomketel installatie's. Daar als vaststaand aangenomen mag worden dat de aangevraagde 8ste distillatie-inrichting niet de laatste zal zijn, wordt in verband hiermede een gebouw geplaatst, voldoende groot voor nog twee distillatie-eenheden, waardoor voor de toekomst een economischer geheel zal worden verkregen, terwijl aankoop en opstelling belangrijk voordeliger zullen zijn. Voorts is rekening gehouden met het onderbrengen van een fabrieksmagazijn en werkplaatsen voor het schoonhouden van de distillatie-inrichting.

Te Balashi zijn thans 19 woningen in gebruik, welk bewoond worden door het personeel, werkzaam bij deze dienst. Zes van deze woningen dateren uit de eerste jaren van het bedrijf en zijn van hout opgetrokken. De andere werden in de loop der jaren bijgebouwd. De totale bouwkosten bedroegen rond ƒ 110.000,—.

Van de Landswatervoorzieningsdienst is niemand te St. Nicolaas woonachtig. Voor het herstellen van een dienstleiding na de vastgestelde werktijd moet de Hoofd-opzichter, te Oranjestad woonachtig, naar St. Nicolaas rijden, hetgeen onnodig tijden waterverlies tengevolge heeft. Indien brand mocht uitbreken gaat veel tijd verloren voor men ter plaatse aanwezig is om doeltreffende maatregelen te nemen in verband met een regelmatige en voldoende watervoorziening, waardoor onnoemelijke schade kan ontstaan. Het komt ondergetekende daarom en ook omdat het distributie-net te St. Nicolaas zich steeds uitbreidt bepaald noodzakelijk voor over te gaan tot de bouw van een woning voor de Chef van de Waterdistributie aldaar.

Met het oog op de ruwe zee aan de Noordkant van het eiland is indertijd besloten de distillatie-inrichtingen niet aldaar op te richten.

De beste plaats voor het oprichten van de nieuwe distillatie-eenheden is een gedeelte van het terrein, gelegen aan de van Eyck — van — Voorthuyzenweg. Uit proefnemingen is gebleken dat het diepe zeewater daar ter plaatse uitstekend geschikt is om te worden gedistilleerd. Terzake heeft ook overleg plaats gehad met de N.V. „C.P.I.M.", welke maatschappij bij brieven dd. 24 October 1947 en 10 Februari 1948 o.m. berichtte:

„Wat betreft de zuiverheid van het zeewater ter plaatse delen wij Uw mening, dat tegen de voorgestelde winplaats geen bezwaar is te maken.

Wij achten het namelijk uitgesloten, dat onze bedrijven zich in de toekomst in die zin zullen ontwikkelen, dat het zeewater daar ter plaatse daardoor een merkbare verandering in kwaliteit zal ondergaan".

Te weinig politie op Curacao

Schade en schande voor land en volk

„Het publiek moet ingelicht worden, dat het niet waar is dat de politie van Curaçao over een te groot aantal personeel beschikt", aldus de heer Inspecteur Gorsira gisterenmiddag tot de Curaçaose pers.

„Integendeel, ging de inspecteur door, wij hebben mensen tekort. Het is daarom dan ook niet te verwonderen dat er vanaf 1 Mei jl. tot op de dag van heden, 77 diefstallen zijn gepleegd welke nog niet opgelost zijn. Een ander twintigtal gedurende deze periode hebben wij opgelost en de daders zijn ingesloten."

De inspecteur liet ons toen een schema zien van de politie van Eindhoven. Hieruit konden wij een beeld krijgen van de nieuw voorgestelde reorganisatie van de Curaçaose politie, waartegen de Staten zich verzet hebben.

Duidelijk valt op te merken, dat de Curaçaose politie die over meer manschappen beschikt dan het korps van Eindhoven en die zich moet verspreiden over zes eilanden, in het totaal maar 8 Officieren telt voor alle diensten, terwijl het korps van Eindhoven dat alleen voor Eindhoven zorg draagt, 18 officieren telt.

„Onze functie is door personeeltekort dusdanig ontaard, aldus Inspecteur Gorsira, dat wij ons eigenlijk werk van inspecteren nooit doen. Wij zijn gewoonweg een kantoorklerk geworden, daar wij belast zijn met teveel afdelingen. Het eigenlijk werk van een inspecteur, dat hierop komt om leiding te geven in recherchewerk en om te zijner tijd een inspectie te doen, wordt hier niet gedaan.

Trouwens ook de recherche doen hun werk niet. Hun werk is feitelijk „rechercheren", uitgaan om uit te kijken en de daders op heterdaad betrappen, doch dit kan hier niet plaats vinden vanwege het klein aantal rechercheurs waarover de politie beschikt.

Bovendien komen er nog twee grote gevallen van de laatste dagen de zaak nog moeilijker maken. O.a. de kwestie van Hato en de sigarettensmokkelarij.

De kwestie van Hato is een groot ongezette diefstal, die zeer zeker reeds anderhalf jaar bezig is. De recherche heeft de zaak pas twee weken in onderzoek en men heeft nu reeds een kast vol teruggevonden van gestolen voorwerpen, waaronder niet minder dan 76 gouden horloges. Hieronder waren er ter waarde van fls. 500.— kostprijs. Ook werden er vele tassen, japonnen etc. vervreemd.

In verband met deze zaak heeft de politie reeds 17 mensen in voorarrest gesteld, waaronder o.a. een hoofdkommies en twee kommiezen van de Douane.

Achter deze kwestie zit veel meer dan wat de gewone man wel denken zal.

Er schuilt hierachter een grote schande voor Curaçao en een blaam voor de K.L.M. alsmede een schadepost voor de verzekering.

De K.L.M. werd ervan beschuldigd wegens slechte service daar de spullen zoek raakten; terwijl de Verzekeringsmaatschappijen het gestolen goed aan de eigenaars moesten vergoeden.

Ook de sigarettensmokkelhandel vindt zijn oorsprong bij de douane.

Er zijn reeds acht mensen in voorarrest gesteld. „Wij hebben nog 22 mensen om op te sluiten, aldus de inspecteur, doch ik heb geen cellen meer en laat ze daarom maar nog voor een tijd op vrije voet rond lopen. Hun beurt komt als ik anderen vrijlaat en enige cellen overhoud.

De heer Gorsira vroeg ons uitdrukkelijk om het publiek op de hoogte te stellen van deze gebeurtenissen, niet om de „aardigheid van het nieuws" doch om hun te laten zien dat de recherche werkelijk veel werk heeft op Curaçao en dat dit lichaam over te weinig mensen beschikt. Als U werkelijk eens wist hoe weinig recherches des avonds dienst hebben, dan zou U zich afvragen: „hoe is het toch mogelijk dat er maar zo weinig (77 in ruim een maand tijd) diefstallen plaats vinden.

Inderdaad er moet een verandering komen. De Staten moeten meer geld voteren voor deze taak van de politie. Het is in het voordeel van het volk en komt ten goede aan de naam van Curaçao.

Ons standpunt gehandhaafd

In ons blad van Zaterdag ll. hebben we ons standpunt uiteengezet in zake de huidige impasse waarin Curaçao gekomen is.

In de Beurs en Nieuws berichten, ook van Zaterdag ll. heeft men een beschouwing kunnen lezen, die men ten dele een verdediging kan noemen van het standpunt van Minister Jonkman, die nl. aan den Gouverneur verzocht heeft om niet over te gaan tot de benoeming van een college van Algemeen Bestuur, doch dit over te laten aan den nieuwen Gouverneur.

Dat de nieuwe staatsregeling de instelling van een college eist, ontkent ook de Beurs niet. Het blad meent echter, dat men niet op de dag van inwerking-treden van een nieuwe wet, alle gevolgen gereed behoeft te hebben.

Natuurlijk is dit laatste juist, voor zover de gevolgen niet gereed kunnen zijn; maar als de wet uitgevoerd kan worden, is men daartoe zeker verplicht.

Als de Beurs de woorden der Wet, dat de Gouverneur de uitoefening van het algemeen Bestuur *„als regel* aan een College *zal* opdragen", zó uitlegt, dat het bevelend karakter aan deze woorden wordt ontnomen, is dit toch in strijd met de hele geschiedenis van de tot-stand-koming der wet en van de duidelijke tekst.

Het kan immers niet de bedoeling geweest zijn, de gehele wetgeving maar weken en misschien maanden lang stop te zetten.

Wel kan men de vraag stellen, of een demissionaire Gouverneur zulk een kabinet zou moeten benoemen.

De Beurs en Nieuwsberichten zegt, dat het parlementaire gebruik is, dat een demissionair staatshoofd of kabinet geen belangrijke beslissingen neemt.

Maar als dit juist is, doet zich toch de vraag voor, hoe dan Minister Jonkman die op 7 Juli a.s. moet aftreden en volgens hetzelfde nummer van de Beurs, niet weer zal terugkeren, zelf nog beslissingen nemen kan, die de uitvoering van gewichtige wetten verhinderen?

De consequentie van het standpunt van de Beurs zou zijn, dat Curaçao dan zou moeten wachten, tot na de verkiezingen in Nederland, tot na het optreden van een nieuwen Minister en misschien wel, tot na de inhuldiging van de nieuwe Koningin. Dit zou half September worden en lijkt ons wel wat erg lang.

Er is echter een geheel nieuwe visie op het geval gekomen. In ons blad van gisterenavond hebben wij een radiorede afgedrukt van Dr. M. F. da Costa Gomez, die daarin mededeelt, dat het de bedoeling van Regering en Parlement is, dat de nieuwe wet in werking zal treden, na de verkiezingen op Curaçao.

Wij hebben dus nu de verklaring van Minister Jonkman, dat de instelling van het College moet wachten op een nieuwen Gouverneur en wij hebben de verklaring van Dr. da Costa Gomez, dat het de bedoeling is met de uitvoering van de wet te wachten op de nieuwe Staten.

Wie van beiden gelijk heeft, weten wij niet. Maar wel weten wij, dat de wet bepaalt; „deze wet treedt in werking met ingang van de tiende dag, na die harer afkondiging".

En wij weten ook, dat deze bepaling er uitdrukkelijk is gezet op verlangen van de Kamer

en de delegatie der Staten van Curaçao, waarvan ook de Heer Gomez lid was.

In zijn memorie van antwoord, heeft immers Minister Jonkman zelf geschreven „teneinde ook maar de schijn te vermijden, dat de zaak op de lange baan zou kunnen worden geschoven, is de regering bereid, de dag der inwerkingtreding, in de wijzigingen wetten zelf vast te leggen. Zij heeft daartoe gekozen de tiende dag, na dien harer afkondiging, behoudens nader te noemen uitzonderingen". (Deze uitzonderingen slaan op het houden van verkiezingen.)

Hoe men met deze feiten voor ogen kan verdedigen, dat men de wet niet zou behoeven uit te voeren, hetzij om redenen die Minister Jonkman opgeeft, hetzij om de redenen die Mr. Da Costa Gomez voor de radio mededeelde, is ons niet duidelijk.

Eerbied voor de Wet eist, dat daaraan de hand wordt gehouden, ook wanneer men zelf tegen de wet zou zijn, of de uitvoering ervan zou betreuren.

CURAÇAO

TOT ZIENS, SOEUR STEPHANA!

In de vroege morgen van de 13e Juni is het Hoofd van St. Martinusgesticht naar Nederland vertrokken om daar een welverdiende vacantie te genieten.

Het is opvallend hoe wij gedurende deze dagen, zowel van onderwijzeressen, oud-leerlingen als ouders van schoolgaande kinderen gehoord hebben, dat zij allen vurig hopen de Eerw. Soeur Stéphana weer spoedig terug te zien!

Daarom rekenen wij het ook tot onze aangename plicht om Soeur Stéphana langs deze weg, ons hartelijk „Tot ziens.." toe te roepen.

Inderdaad deze Zuster neemt een gans bijzondere plaats in, in het hart van allen, die Haar lang genoeg kennen om Haar te kunnen waarderen. In Haar hebben wij een prachtvoorbeeld van een Nederlandse Zuster-onderwijzeres, die de Curaçaose mentaliteit volkomen aanvoelt en begrijpt, die ook heel oprecht van Curaçao houdt en van het Curaçaose kind.

Hoe vaak hebben wij Haar niet horen beweren: „Ik houd van dit eiland, ik hou van de Curaçaose kinderen.. „En ze heeft die liefde in heerlijke dagen omgezet, ze heeft gewerkt en geofferd als weinig anderen.

Allen, die het werkelijk welzijn van de Kath. Curaçaose meisjes op het oog hebben, weten ook dat Soeur Stéphana een onmisbare factor is. En heel zeker nu wij hier een nieuw tijdperk zijn ingetreden, nu de vrouwen n.l. stemrecht verkregen hebben en er dus ontzettend veel afhangt van een degelijke opvoeding van onze Kath. meisjes!....

Heel typisch drukte iemand, die haar lange jaren kent, het uit: **„Soeur Stéphana moet wel een doorn in het oog zijn van de egoïsten, die zich zelf zoeken of van de materialisten, die enkel aan hun salaris etc. denken, omdat, Zij uitsluitend aan** ***anderen*** **denkt, omdat Zij uitsluitend uit** ***liefde*** **werkt"....**

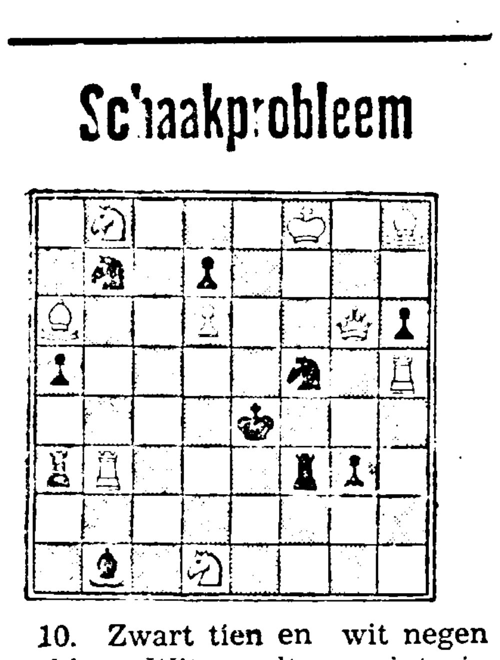
We hebben vernomen dat ook Nederland krap zit met leerkrachten en de mogelijkheid bestaat voor onze geest op, dat Soeur Stephana misschien na haar vier maanden vacantie, dáár zou kunnen blijven. Men zou zo'n puike opvoedster, zo'n bezielde onderwijzeres, ook daar wel node zien vertrekken.

Maar namens vele onderwijzeressen, ouders, oud-leerlingen richten wij het verzoek tot de Eerw. Oversten daar, om het zo te willen schikken, dat wij deze zuster hier terug mogen hebben. Zo gemakkelijk zullen we talloze handtekeningen kunnen opsturen om dit verzoek te ondersteunen. Curaçao, degenen, die Soeur Stephana al *lange jaren* kennen, *die* weten hoe Soeur Stephana *is*.. en wát ze aan Haar hebben.

Voor haar oudleerlingen is Zij, **in de edelste betekenis van het woord, een vriendin, voor de E. K.-leden een Leidster waarvan sterkte, moed en een geweldige optimisme uitgaat, voor haar leerlingen een niet te vervangen opvoedster, die enkel weet te** ***verbeteren*** **maar nooit** ***te verbitteren.***

Ook namens de onderwijzeressen en oud leerlingen die mij verzocht hebben dit stukje te schrijven, zeg ik Soeur Stephana een hartelijk: **„Een heerlijke vacantie in uw mooie Nederland en tot ziens!..."** toe.

Schaakprobleem

10. Zwart tien en wit negen stukken. Wit speelt en wint in twee zetten.

Oplossing:

De oplossing van het probleem van Dinsdag j.l. luidde:

1. Pf5 —e4. Cp 1..., T d4—d6 volgt 2. Pe4 x d6 d. sch., Kc4 — c5; 3. Pd6 — c4 mat! Op 1... Td4 — d2 volgt 2. Pe4 x d2 sch. Kc4 — c3; 3. Pd2 — c4 mat! Op 1... Lb3 — a2 volgt 2. Del — c3 sch. Pd1 x c3; 3. Pe4 — d2 mat!

Auto „Keller" — Meyboom's

DE VROUWEN VAN SANTA ROSA DOEN HUN INTREDE IN DE K.V.P.

Zondagmorgen om kwart over tien had de eerste openbare vergadering plaats van de K.V.P voor de vrouwen van Santa Rosa. De voorbereidende commissie had haar werk goed gedaan en de opkomst gaf alle reden tot verheuging. Reeds bij de aanvang gaven tien dames zich op als leden van de wijkcommissie.

Nadat de Voorzitter gelijk gewoonlijk had uitgelegd, waarom de oprichting van een Katholieke Partij op Curaçao noodzakelijk was geworden, nam Mevr. A Henriquez Con het woord, om op eenvoudige maar krachtige wijze te hameren op het eminent belang van het Katholiek Onderwijs, voor de bescherming waarvan geen voorzichtigheid ooit groot genoeg is. Zij waarschuwde ook voor het lezen van niet-katholieke kranten. Zij vergeleek het geregeld lezen er van met het drinken van sterke drank: het is lekker, maar als men het te veel doet, wordt men er tenslotte door bedwelmd, zodat men geen goed van kwaad meer onderscheiden kan.

Hierna nam Mej. Maria de Palm het woord, om er op te wijzen, dat ofschoon de oorlog reeds lang afgelopen is, er desondanks toch geen vrede heerst door de overtreding van de goddelijke en zedelijke wetten. Nu de vrouwen dus het recht van stemmen gekregen hebben op Curaçao, moeten zij er voor zorgen, dat die overtreding hier in het publieke leven niet voor kan komen, opdat Curaçao vrede kenne en voorspoed en geluk.

Tenslotte werd nog aangespoord tot het lezen van de La Cruz, welk blad het werk der K.V.P. getrouwelijk op de voet volgt, en tot het maken van propaganda onder de mannen familieleden, speciaal voor de a.s. grote vergadering op Marchena van Zondag 20 Juni.

En hiermee sloot de Voorzitster deze welgeslaagde vergadering.

GOUVERNEUR INSPECTEERT.

Vrijdag 11 Juni jl. heeft Zijne Excellentie de Heer Gouverneur een bezoek gebracht aan de Marine Basis Parera en aldaar de mariniers geïnspecteerd. Zijne Excellentie was vergezeld van de Overste van Dun en de Kapitein Adjudant E. van de Laarschot. Zijne Excellentie werd ontvangen door Kolonel van Straelen en Lt. ter Zee Dencher. Na de inspectie heeft Zijne Excellentie zich met de officieren onderhouden in de officierencantine. Daarna is Zijne Excellentie naar Kamp Suffisant gegaan en aldaar de nieuw ingerichte woningen ten behoeve van de militairen bekeken.

HET A.B.C.-CABARET.

Een tweede geslaagde avond.

En zo zijn we dan voor de tweede keer naar het Roxytheater gegaan met gespannen verwachtingen en.... het moet ons van het hart: deze voorstelling leek ons *nog* geslaagder dan de eerste. Het begin is even origineel als verrassend en brengt onmiddellijk de echte cabaretsfeer in de zaal. En dat het publiek waar genoten heeft, is overduidelijk gebleken. Corry Vonk vertolkte de meest verschillende karakters: van straatjongen tot de vrouw van de fietsende telepaath, en zij deed dit met een bewonderenswaardige vitaliteit. Geheel anders was de uitbeelding van het „Wonderkind": de ernstige noot in dit luchtige programma. Wim Kan, de lachende causeur bij uitnemendheid, vergastte ons weer op allerlei nonsens, afgewisseld met enige grappige liedjes, terwijl ook de scetches hem gemakkelijk afgingen.

Fientje Berghegge charmeerde ons door haar persoonlijkheid en op de wijze, waarop zij „één en ander zegzong". Leo de Hartogh bleek aanleg te hebben als Chansonnier, en oogstte veel succes met de met verve gezongen Franse liedjes, terwijl de ernstig kijkende Cor Lemaire het geheel met een bewonderenswaardige lichtheid begeleidde. Een bijzonder woord van waardering voor deze uitmuntende pianist is hier zeer zeker op zijn plaats.

En nu zal Curaçao afscheid moeten nemen van deze sympathieke artisten en wij zeggen net als Wim Kan: Het was toch eigenlijk vreselijk aardig....

HET GEVANGENISWEZEN.

In de M.v.A. lezen we, dat de mening der verscheidene leden gedeeld wordt, dat de Directeur van de Strafgevangenis en het Huis van Bewaring een deskundige op het gebied van het gevangeniswezen behoort te zijn, doch dat de huidige functionaris zijn taak niet goed vervult. Een dergelijke deskundige zal zeker niet op de bezoldiging van de tegenwoordige functionaris te verkrijgen zijn en zou trouwens met de tegenwoordige gevangenis niet voldoende tot zijn recht komen. Bij het ontwerpen der plannen ener nieuwe gevangenis is rekening gehouden met de laatste inzichten op het gebied van het gevangeniswezen.

DE MATERIELE KOSTEN OP DE ADMINISTRATIE STIJGEN.

Op de begroting 1949 is voor de materiële kosten ter administratie van Financiën een bedrag uitgetrokken ad ƒ 35.765, tegen vorig jaar een raming van ƒ 13.325. Onder materiële kosten verstaan we onderhoud gebouwen, stroomverbruik, telefoon enz. In de M.v.A. lezen we over de sub post drukwerk en bindloon (ƒ 25.000), dat tengevolge van de stijging van drukwerkprijzen, de toeneming van het verbruik, zowel door het publiek als de betrokken gouvernements-instantie, alsmede van het vormen van een voorraad voor ten minste een jaar, teneinde stremming in de jaarlijkse verstrekking aan de diverse Ontvangers-kantoren te voorkomen, een hoger bedrag moest worden uitgetrokken dan in vorige jaren het geval was.

Het materieel wordt naar behoefte gedrukt en verstrekt, zodat aangenomen mag worden, dat indien in de komende jaren geen vermeerdering van werkzaamheden plaats vindt, verhoging niet nodig zal zijn.

EXPORT NAAR BRAZILIE.

Nieuwe bepalingen.

Ingevolge de op 6 April 1948 ingevoerde nieuwe bepalingen voor de invoer van alle goederen in Brazilië is een invoervergunning nodig. Uitgezonderd zijn echter:

1. Goederen voor regeringsinstanties;

2. Cement; pharmaceutische producten; levensmiddelen uitgezonderd havermout, dierlijke vetten, aardappelen, kaas, vlees, uien, rogge, boter, bacon, tarwe);

3. Goederen, waarvoor het „exchange" contract in Brazilië reeds is afgesloten;

4. Goederen, die worden verscheept binnen 30 dagen te rekenen van 6 April 1948 af, mits deze niet zijn onderworpen aan de invoerbeperkingen, welke golden vóór deze bepalingen in werking traden, aldus lezen we in het maandblad van de H.B.U.

Wat het verstrekken van invoervergunningen betreft, zullen in de eerste plaats de „essential articles and national requirements" prioriteit genieten. Hieronder vallen:

stamboekvee, vee, hop, hars, terpentijn, lijnolie en bijproducten, plantaardige teer en pek, vernis en schellak, kinabast, braaknoot, jutevezels, cellulose, krantenpapier, kurk, schuurmiddelen, asbest, kolen en cokes, petroleum en bijproducten, houtskool, electroden of grafiet, zwavel, cryoliet, metalen staven en staafjes, blik enz., metalen en stalen buizen, gegalvaniseerd draad en prikkeldraad, drilboren, koper, geelkoper, brons, lood, nikkel, tin en zink in iedere vorm behalve in de vorm van fabrikaten, electrische en industriële uitrustingen, inwendige verbrandingsmotoren, bouw- en transportmachinerieën, mijninstallaties, machinewerktuigen, precisie-instrumenten, katoenpersen, schrijfmachines, landbouwwerktuigen, vrachtauto's en autobussen, locomotieven, machines voor het vervaardigen van schoenen en machines voor de conserven-industrie, autoonderdelen, schepen, vliegtuigen, industriële chemicaliën.

Verdeling beschikbare deviezen.

Brazilië zal telkens de beschikbare deviezen als volgt verdelen:

75% voor goederen, die vrijgesteld zijn van een invoervergunning, als ook voor goederen, die niet vrijgesteld zijn, doch als absoluut noodzakelijk worden beschouwd;

20% voor minder noodzakelijke goederen;

5% voor de overige goederen.

Van de in Brazilië verkregen invoervergunningen dient aan de Braziliaanse Consul, welke de verschepingsdocumenten legaliseert, een copie te worden overgelegd. Het is derhalve van belang voor exporteurs, dat deze copie in hun bezit is, alvorens tot verscheping der goederen wordt overgegaan.

DE WATERCONSERVERING OP ONZE EILANDEN.

Het tempo van de werkzaamheden voor waterconservering is geheel en al afhankelijk van het beschikbare materiaal. De tractoren en hulpwerktuigen dienen dan ook te worden aangevuld en wel op Curaçao met een D-8 tractor en hulpwerktuigen, op Aruba met een D-7 en een D-4 met hulpwerktuigen en voor Bonaire met een D-4 en hulpwerktuigen, aldus de Begroting 1949.

In de M.v.A. daarop, zien we dat voor de waterconserveringswerkzaamheden op grote schaal waarschijnlijk noch D-8 noch D-7 tractoren zullen kunnen worden gebruikt, mede omdat de tractorfabriek ten hoogste een of twee tractoren per jaar zal kunnen leveren. Waarschijnlijk zal dan ook met een ander soort machine moeten worden gewerkt. Momenteel worden gegevens verzameld over de verschillende machines, welke voor de uitvoering dezer werkzaamheden kunnen worden gebruikt. In samenwerking met de Commissie Krul zal worden bepaald, welke machines in aanmerking komen.

Het Bestuur kan de mening dat er op het gebied van de waterconservering nog *niets* gedaan zou zijn, niet delen.

Een volledig bedammingsplan voor de Benedenwindse Eilanden zal spoedig aan de Staten worden aangeboden.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Johnny O'Clock" 7 en 9 uur.

CINELANDIA: „Imprudencia" 8 uur.

ROXY: „Athletenvoorstelling" 8 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van de Wijkverpleging wordt tot en met 19 Juni as. waargenomen door Zuster Poel, L. B. Smitplein, tel. 2372.

APOTHEKEN: De avonddiensten worden tot en met 19 Juni as. waargenomen door Botica Wilhelmina, Hendrikplein 7, tel. 2380 en Botica del Pueblo, Bredestraat (O) 82, tel. 2218.

CUROM.

Dinsdag: 6.30 Kinderuitzending, o.l.v. Mej. D. Ensing; 6.50 Dinermuziek; 7.20 Uitzending in het Papiament; 7.35 Opera-concert; 8 Nieuws; 8.15 Gevarieerde operette muziek; 8.30 W. Meyer: Grepen uit de Geschiedenis; 8.45 Tropical Soul; 9.30 De wereld schrijft; 9.35 Metropool programma; 9.55 Voornaamste nieuws.

Woensdag: 12 Opening; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Jascha Datsko.

P.C.J.

19.00 Nieuws; 19.20 De Rotterdammer; 19.30 Metropole orkest; 20.00 De KLM in West-Indië; 20.20 Cabaret; 20.50 Persoverzicht; 21.00 gram. muz.; 21.16 Prot. avondwijding ds. v.d. Hooff uit Hilversum.

SPORT

SPORT IN HET KORT.

— Schulte won bij de profs, het Nederlands wegkampioenschap en Plum bij de amateurs.

— Een Tsjechische voetbalcombinatie versloeg de Zwaluwen met 2—1.

— Franse dames wonnen de athletiekontmoeting van hun Nederlandse collega's met 48 — 44 pt. Fanny Koen evenaarde wereldrecords 100 m. hardlopen en 80 m. horden.

— Om de Daviscup lawntennis sloeg Engeland Nederland met 4—1. Alleen het dubbelspel werd door de Nederlanders gewonnen.

Nieuws van Overal

AMSTERDAMSE BEURS.

Conversielening 99; Koninklijke 346¼; Unilever 296; Philips 264¼; AKU 162; Scheepvaartunie 187½; HVA 228½; Delimy 160¼; A'damrubber 170½.

De beurs sloot zwak.

AANNEMEN... EEN HOTEL.

De Franse premier Schuman zijn de moeilijkheden nu letterlijk boven het hoofd gegroeid. Een hardnekkige Parijse kellner heeft een oud proces over het bezit van het hotel Matignon, ambtswoning van de premier, tot nieuw leven weten te wekken. Wint de kellner het pleit, dan staat Schuman op straat en heeft zelfs geen dak boven het hoofd.

De geschiedenis dateert uit de 19de eeuw. De toenmalige eigenaar van het hotel Matignon, een hertog, liet bij zijn dood al zijn bezittingen na aan een buitenechtelijke zoon. Het hotel Matignon hoorde hier ook bij. De familie protesteerde en kreeg gedaan, dat een deel van de nalatenschap werd verkocht. De staat werd toen eigenaar van het hotel Matignon. De erfgenaam nam daar echter geen genoegen mee en deed de staat een proces aan. De zaak was bij zijn dood nog niet uitgevochten, dies werd zijn zoon, de huidige kellner, de erfgenaam van het proces. Dat was dertig jaren geleden. De Franse regering wilde over deze oude zaak niet meer praten maar de Parijse rechtbank dacht er anders over. Op grond van het feit, dat in het proces nooit een uitspraak werd gedaan, heeft de rechtbank er in toegestemd de zaak opnieuw op de groene tafel te brengen.

Bovenwinden

ZEESLEPERS OP DE EVENAAR.

Dezer dagen verschijnt de geschiedenis van de langste sleeptocht, ooit gemaakt door Nederlandse sleeplui „Zeeslepers op de Evenaar".

Het relaas van een reis om de halve aardbol, die alleen mogelijk was door briljant zeemanschap van de mannen van Wijsmuller en de Koninklijke Marine en de bijstand, hun verleend door de B.P.M.

Het verhaal van een groots avontuur, van maandenlange strijd tegen wind, water en hitte en.. tegen de gruwel van de eenzaamheid der oceanen.

De schrijver is Anthony van Kampen.

ST. EUSTATIUS.

Op de begroting 1949 is een bedrag ad ƒ 25.000 geraamd om het noodlandingsterrein te verbeteren. De M.v.A. antwoordt hierop, dat de bedoeling van het noodlandingsterrein op St. Eustatius in de eerste en voornaamste plaats is, hetgeen de benaming aanduidt. Daarnaast biedt het terrein waarschijnlijk gelegenheid om door middel van kleine vliegtuigen enig verkeer naar dit eiland toe te laten. Binnenkort zal het tot dit doel opnieuw geïnspecteerd worden.

ONTMASKERD

61

Wij moesten, evenals ook uw land, Sir Brian, op de hoogte blijven van wat er in Rusland gebeurde. In die tijd had ik vloeiend Russisch leren spreken, en—om kort te gaan — onder voorwendsel, dat ik communistische aspiraties had, kwam ik hier op het kasteel in dienst. Het was een alles behalve aangenaam baantje, dat ik hier kreeg", voegde Summers eraan toe, terwijl hij een zo vies gezicht trok, dat zijn hoorders erom moesten lachen; „ik zal u maar niet vertellen, wat ik allemaal doen moest, om dit statiekleed te mogen dragen" — hij wees op de kale, versleten uniform, die hij aanhad.

„Maar toen ik de betrekking eenmaal had", vervolgde hij, „besloot ik er te blijven. Ik kwam al spoedig tot de ontdekking, dat Veseloffsky niet een, maar meerdere minder fraaie praktijken uitoefende. Niet alleen had zijn naam onder de internationale dievenbenden een zeer goeden klank, en zette hij hier zijn Amerikaanse praktijken voort, maar tevens trad hij op als een der leiders van de zo pas ontdekte samenzwering tegen Engeland — om vervolgens de geheime documenten, die de schurken in handen wisten te krijgen, te verkopen aan de Duitse Oorlogspartij."

„Heb je daar bewijzen voor, Summers?" vroeg Sir Brian Fordinghame vol belangstelling; „dat is inderdaad een buitengewoon sensationele onthulling."

„Als U Veseloffsky evengoed kende als ik hem ken, zoudt U weten, dat men van Veseloffsky alles kan verwachten. U vraagt mij, of ik er bewijzen voor heb. Ja, die heb ik. Op een der zolderkamers van het kasteel ligt het lijk van Generaal Conrad Von Sternberg, vertegenwoordiger van de Duits Monarchistische Oorlogspartij."

„Het lijk?"

„Ja. Hij is door Stepan, Veseloffsky's lijfknecht doodgestoken".

„Ik kan het me nauwelijks indenken."

„En toch is het zo", mengde Jimmy Stevenson zich in het gesperk. „Ik kan bevestigen, wat Summers daar vertelt. Ik ben wel niet getuige geweest van de moord, maar toen ik me op een van die zolderkamers achter een partij kisten verborgen hield, bracht Stepan het lijk van een man binnen — het echte type van een Duits Generaal — en wierp het op de grond."

„Waarom werd hij vermoord?"

Summer vertelde weer verder.

„Hij maakte herrie, toen hij tot de ontdekking kwam, dat Veseloffsky hem bedroog", zei hij. „Veseloffsky werd door hem betaald — dat wist ik al enkele dagen nadat ik hier in betrekking was gekomen.

„Veseloffsky en zijn Duitse geheime financier — Von Sternber stak altijd in een onderzeeër over naar Skelt, om toch vooral door niemand gezien te worden — kregen verschil van mening over zekere tekeningen van nieuwe oorlogsvliegtuigen, door Van Loan vervaardigd. Veseloffsky had hem de originelen beloofd, maar in plaats daarvan gaf hij Von Sternberg de copieën, die hij ervan ha dlaten maken. De Duitser zou er misschien geen erg in gehad hebben, maar ik slaagde erin, hem van een en ander op de hoogte te brengen.."

„Maar hoe wist je dat dan, Summers?"

De agent van de Amerikaanse Geheime Inlichtingsdienst begon te glimlachen.

„Ik was het, aan wien Veseloffsky had opgedragen, de copiën te vervaardigen — ik ben namelijk vroeger tekenaar geweest", legde hij uit.

Sir Brian Fordinghame viel hem in de rede:

„Je hebt schitterend werk verricht", zei hij, „en ik zal het me tot een plicht rekenen ervoor te zorgen, dat gij een officieel bewijs van erkentelijkheid ontvangt van het Britsche Gouvernement."

„Heel vriendelijk van U, Sir Brian; en toch", voegde Summers er lachend aan toe, „zou het me spijten, als ik hoorde, dat Veseloffsky werkelijk dood was."

HOOFDSTUK XL.

Sir Brian Fordinghame fronste de wenkbrauwen.

„Zo, dus jullie denkt erover, om te gaan trouwen?"

„Dat was inderdaad ons plan", antwoordde Jimmy Stevenson, terwijl Mary bloosde, zoals dat bij dergelijke gelegenheden te doen gebruikelijk is.

„En het kan je nu natuurlijk niet veel meer schelen, wat er van de Inlichtingendienst geworden, wel?" vroeg hij.

De beide huwelijkscandidaten zagen elkaar aan.

„Jimmy vindt het erg vervelend", bekende Mary.

Sir Brian Fordinghame trok zijn wenkbrauwen op.

„Wat? Dat hij gaat trouwen? Nu, als hij van U af wil, Miss Manners, laat hem dan maar gerust gaan. Ik ben nog pas zesen- veertig en gezond en flink. Als U mij ook maar de geringste aanmoediging geeft, vraag ik U op staande voet ten huwelijk."

„Jimmy vindt het erg vervelend, dat hij ontslag moet nemen — dat bedoelde ik, Sir Brian", verklaarde zij lachend.

„Ontslag nemen? Wie zegt dat?" vroeg Fordinghame. „Wat is dat nu, Stevenson?"

„Wel, sir, aan Uw Afdeling van de Geheime Inlichtingsdienst is het een ongeschreven wet: „geen gehuwd personeel", zei Jimmy op verlegen toon.

„Och, wat, wetten", wetten zijn er om overtreden te worden — wanneer zulks tenminste door de omstandigheden voldoende gerechtvaardigd wordt. En in het onderhavige geval vind ik, dat de omstandigheden van dien aard zijn, dat ik me volkomen verantwoord voel, wanneer ik afwijk van het standpunt, dat ik altijd heb ingenomen in zake het in dienst nemen van gehuwde personen bij mijn afdeling. Als je van je huwelijksreis terugkomt — tussen haakjes, ik geloof, dat je prachtig weer zult treffen — kom je maar weer melden. Dat wil zeggen, als.."

Stevenson's hele gezicht straalde.

„Nu, daar ben ik blij om, sir", antwoordde hij.

„En misschien heb ik zo nu en dan voor je vrouw ook nog wel eens een karweitje. Tezamen met haar man, natuurlijk, voegde hij erbij.

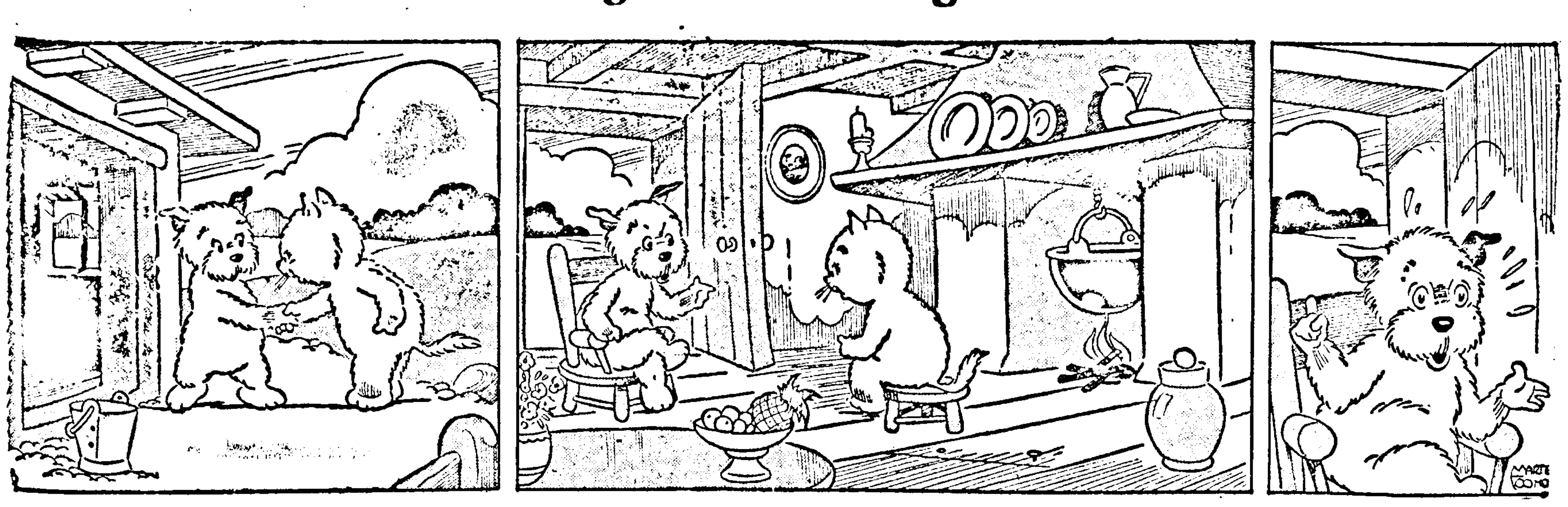
„Sir Brian", zei Mary Manners, terwijl zij dichter bij hem kwam staan, „ik voel me gelukkig. Mag ik.... mag ik U.... een zoen geven?"

„Natuurlijk. Zeker. Waarom niet?" riep Fordinghame uit. „Uw aanstaande man heeft echter de oudste rechten, mis schien.."

„Na U, sir," lachte Jimmy Stevenson.

EINDE.

Tom Poes en de geheimzinnige roverhoofdman

— Hallo, buurman! zei Tom Poes, hoe gaat het? Ik heb je een lange tijd niet gezien en ik heb je heel wat te vertellen. Ik kom toch welgelegen? voegde hij er aan toe om niet onbeleefd te schijnen.

— Zeker, zeker, zei Wolle. Kom binnen en maak het je gemakkelijk. Ik vind het heel gezellig en bovendien heb ik je ook veel te vertellen. Er is veel gebeurd sinds je hier voor het laatst was.

— Wat zeg je daar? vroeg Tom Poes verbaasd. Is hier veel gebeurd? Ik dacht, dat dat onmogelijk was. Vertel op, Wolle, ik ben erg nieuwsgierig. Wolle sleepte zijn gemakkelijke leunstoel naderbij, trok een zorgelijk gezicht en begon. — Het is hier in de buurt niet pluis, Tom Poes, zei hij op geheimzinnige toon. Ergens in het Donkere-Bomen-Bos huist een roversbende! Ja, daar kijk je van op, hè? Dat is nog eens een nieuwtje, niet? Maar ik kan je verzekeren, dat het geen grapje is. Als er niet gauw een einde aan gemaakt wordt, ga ik verhuizen, dat verzeker ik je! Iemand als ik heeft een rustige omgeving nodig om gelukkig te kunnen zijn en......

— Maar wat doen ze dan, die rovers? viel Tom Poes hem in de rede. Overvallen ze reizigers os postkoetsen? — O, nee, veel erger, zei Wolle Waf op sombere toon. Ze halen de huizen leeg! Helemaal leeg, met tafels en stoelen en fornuizen en alles er bij! Je gaat naar bed in een gezellig, mooi gemeubileerd huisje en als je wakker wordt is alles kaal, zelfs je dekens zijn verdwenen! Het is verschrikkelijk, Tom Poes! En de politie staat machteloos! Maar ik verzeker je, dat ik ga verhuizen wanneer daar geen einde aan gemaakt wordt.

Oost-Indonesië kent alle problemen van de Jonge Staat

Hoofdstad Makassar tintelt van ondernemingslust

Ergens aan de zeeboulevard staat een klein vuurtorentje, dat 's nachts en in de avondschemering zijn schichtige lichtstraaltjes werpt over de eindeloosheid van rimpelloos, diepblauw water. Het is er zo wondermooi, dat het zels voor de kinderen van het land een telkens weerkerend feest is, in lange dromen, overvol van kleur, wind en zee, te wandelen aan deze kust en er te fluisteren van maan en sterren. Vér vooruit, zover als je zien kunt, liggen schijnbaar stil en bewegingloos de vol-opgetuigde Makassaarse prauwen.

Alsof de natuur nog niet genoeg kleuren ten toon spreidde, hebben de Makassaren en Boeginezen gewaden van helder, sprekende tinten van wijn-rood tot zeegroen. Mét deze kleurige dracht, mét de brede boulevards en de blinkende witte huizen van de stad lijkt het feestelijk beeld zo volkomen, dat het soms irriteert, dat men niet van ophouden weet.

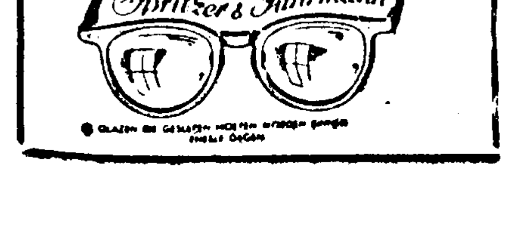
Afhankelijkheid van copra.

Makassar heeft zo zijn eigen aantrekkelijkheden. Dat begint bij de vertrouwd klinkende benaming van een Zeestraat; het eindigt in de snuisterijenwinkeltjes, waar de vertrouwde lucht van vis hangt en waar alles te koop is, van scheepstouw af tot gouden kiezen (met rode hartjes er in) toe.

Heel vroeg was Makassar reeds een belangrijke haven voor de heren van de Oost-Indische Compagnie. De keur van historische echtheid ligt er nog uitgestempeld in het fort Rotterdam, dat in Hollandse stijl werd opgetrokken en nu in trotse fierheid van indrukwekkende bastions, (vooral) hoge huizen en een protestantse kerk, alles vertelt, wat er over die volstrekt verleden tijd te vertellen is. Het fort dient nu enige honderden Ambonnezen tot woonplaats. Naast de weelde van pittoreske gebouwen en schilderachtige („kastanje") bomen, is er de weelde gekomen van zoveel kleine, goedlachse, niet brutale, maar wel nieuwsgierige Ambonese robbedoezen, dat je zo met ze mee zou willen spelen als ze ernstig bezig zijn met een bal of wat knikkers..

200.000 mensen.

Maar na de oude fortpoort — met haar ruw houten, in zware hengsels hangende deuren — te zijn gepasseerd, staat men weer voor die zee van blauw en groen. Dan weet men toch, dat het liefste plekje van de aarde groter moet zijn, dan dát door zware muren omgeven. „Voor de oorlog bood Makassar woongelegenheid aan 80.000 mensen", zegt men, „thans moet de stad er 200.000 herbergen". Maar dat is niet het voornaamste verschil met vroeger. Sedert korte tijd is Makassar hoofdstad van de staat Oost-Indonesië. Er is een paleis van de president; er zijn ministeries; er is een parlementsgebouw en op een heel enkele plaats worden zelfs wat luie stenen gestapeld voor een nieuw kantoorgebouw. De slimme Chinezen hadden al vroeg begrepen wat Oost-Indonesië voor hen kon betekenen. Ze hebben alle grond, die te koop was, gekocht en vragen nu de dikke prijs van ƒ 45 per vierkante meter. Dat is voor Makassar een verschrikkelijk bedrag.

Er zijn mensen, die Makassa een marionettentheater noemen en zij hebben kolossale pret, wanneer ze ontdekken, dat het Parlementsgebouw aan de Komedielaan ligt en in de flank wordt gedekt door de Cantinelaan. Het feit, dat de regering op een totale begroting van 165 millioen, 108 millioen gulden te kort komt, doet denken aan een failliete boedel. Maar welke belangrijke zaak is ooit zonder belangrijke leningen tot bloei gekomen? Niets is voor een sterke boy gemakkelijker, dan een tengere knaap onder de tafel te boksen.

Wanneer ik het departement van de minister-president — zoals alle departementen van alle minister-presidenten in de wereld opvallend door de rijen hevig-luxe wagens op het parkeerterrein — heb gevonden en dr. J. S. Warouw (inmiddels afgetreden als minister-president. — Red.) mij ontvangt, vertelt hij me over de financiële moeilijkheden van de jonge staat: „Wij zitten met ons begrotingstekort vreemd te kijken, maar wij moeten nu eenmaal abnormale uitgaven doen. Wij wensen meer ziekenhuizen; meer scholen; wij hopen in de loop van het volgende jaar ons herstelplan beëindigd te hebben. Van de andere kant doen wij wat wij kunnen om onze inkomsten omhoog te brengen. De meeste belastingen zijn reeds met 200 percent omhoog gegaan en daarnaast willen wij industrie aantrekken en alle mogelijkheden die ons land biedt, uitbuiten. Er zijn veel bewijzen van buitenlandse belangstelling", zegt dr. Warouw. „Wij hopen, dat die belangstelling ook tot daadwerkelijke investeringen zal leiden".

Optimist.

De jonge staat kampt met alle moeilijkheden waarmee een jonge staat te kampen kan hebben. „Ik ben optimist — wij zullen er komen", zegt de „comingman" van Oost-Indonesië, de minister van Economische Zaken J. Tahija. „Wij zijn nu bezig uit te rekenen of en hoe de staat Oost-Indonesië zichzelf in de toekomst zal kunnen bedruipen. Voor het jaar 1948 moeten wij nog met een begrotingstekort van 80 millioen gulden rekenen, maar in 1949, uiterlijk 1950, hopen wij toch de rekening sluitend te hebben. Realiseer u wel, dat tal van inkomsten (douanerechten enz.) aan het federale bestuur komen en vergeet niet, dat wij over de eerste vier maanden van 1947 het leeuwenaandeel (vijftig millioen gulden) in de gezamenlijke deviezenpot hebben geleverd.

Daar staat een moeilijk probleem tegenover. Zo goed als alle ingevoerde goederen gaan op het ogenblik naar Java. De vrees is bij alle groeperingen in onze staat zeer sterk, dat wij in de armoede van Java en Sumatra zullen moeten delen. En in dit licht wil ik wijzen op onze hoge levensstandaard en het feit, dat de doorsnee-Oost-Indonesiër welgestelder is, dan de mensen op Java en dus dubbel de dupe zal zijn.

Een andere moeilijkheid is, dat wij economisch aan de zijden draad van de copra hangen. Van het exportcijfer van vijftig millioen, kwam veertig millioen voor rekening van de copra. Wij willen met die volkomen afhankelijkheid van de copra afrekenen". In enkele zinnen ontvouwt minister Tahija me een heel program. „Wij onderzoeken thans de mogelijkheid van cacao-, koffie- en vooral virginiatabak-aanplant in de bevolkingscultures. Wij zijn niet van plan, in die mate gronden voor de ondernemingscultures af te staan, als op Java en Sumatra is geschied. We moeten een gezonde middenweg vinden en willen daarbij ook de ondernemingscultures een faire kans geven. De British American Tobacco is bezig met proefaanplantingen van tabak en gaat een fabriek bouwen. Aanvragen van enkele grote Nederlandse concerns zijn lopende, betreffende aanplantingen van suikerriet. De staat zal binnen korte tijd enige grote concerns uitnodigen een onderzoek te doen naar de aanwezigheid van mineralen. Bij Polakka zijn thans Amerikaanse onderzoekingen aan de gang voor de nikkelwinning. Enige honderden drums met nikkelmonsters zijn reeds naar Amerika verscheept. Er is een grote belangstelling van Nederlandse maatschappijen om op Celebes een onderneming of een fabriek op te zetten, maar ook Engeland en Amerika tonen zeer veel belangstelling. Vroeger is op Celebes wel eens naar olie gezocht, doch eigenlijk is geheel Celebes nog onontdekt. Wij kennen onze eigen rijkdommen niet.

Juiste politiek.

Het is jammer, dat de indruk leeft, dat Nederland op dit ogenblik niet zoveel belangstelling meer heeft voor Oost-Indonesië als in het begin", zegt Tahija openhartig. „Dat maakt het ons moeilijk bepaalde stromingen, die zichzelf overschatten en van Oost-Indonesië een souvereine staat willen maken, te overtuigen van de juistheid van onze politiek. Juist omdat de bevolking vrij onontwikkeld is, is ze volkomen afhankelijk van de morele moed en kracht van de Indonesische leiders. Het belangrijkste is daarbij, dat deze leiders als mens goed zijn en daardoor het vertrouwen genieten. Daarnaast moeten de leiders krachtige figuren zijn, die „neen" durven zeggen. Wij ondervinden nog dagelijks de moeilijkheid, dat men mooi weer denkt te kunnen spelen met geld en materialen van de staat. Wij waren erg blij, dat wij met de val van Nadjamoeddin, in ieder geval het kwaad in eigen boezem hebben aangetast.

„Ja", zegt Tahija ten slotte, als hij mij uitgeleide doet, „het gebrek aan voldoende intellectueel ontwikkelden is een ernstige handicap. Wij hebben de hulp van de Nederlanders hard nodig, maar ik wens niet omringd te worden door „ja-mensen". Bij mijn ambtsaanvaarding heb ik het de diensthoofden duidelijk gezegd: Ik heb liever een diensthoofd, dat op een gegeven ogenblik woedend mijn kamer komt binnenstuiven. Dan valt er ten minste in een sfeer van vertrouwen te werken".

120.000 h.a. geïrrigeerd.

Bij alles wat in een langzaam tempo wordt uitgevoerd, of bij alle plannen aan welker uitvoering men nog niet toe is, wegens het gebrek aan financiën, zijn er toch vele voorbeelden, waaruit blijkt, dat de jonge staat ferm aan eigen toekomst bouwt. Een van de meest aantrekkelijke objecten is het werk aan de Sadang, een goede tweehonderd kilometer boven Makassar. De rivier de Sadang levert het water! de grote Bentang-watervang stuwt het water op tot een groot kunstmatig meer. Men is bezig met de aanleg van kanalen en tal van waterwerken, waardoor het water over een groot sawahcomplex zal worden verdeeld en de bevloeiïng geregeld. In 1947 hoopt men de irrigatiewerken voor 27.000 hectaren land gereed te hebben. De toekomstige uitbreidingen voorzien in een bevloeiïng van totaal 120.000 hectaren sawahland. Een rijke rijstbron is in wording.

Ir. Talenskeen, die niet moe wordt me alle biezonderheden van dit grootse werk te vertellen en alles te laten zien, staat voor de grote moeilijkheid, bijna geen werkvolk te kunnen krijgen. Het is typisch voor een Oosters land. De Boeginezen, trots als ze zijn en gesteld op vrijheid, gaan niet graag als arbeider uit werken. Ze zijn goede handelaren, goede zeevaarders, maar om ze bereid te vinden tot arbeid aan de Sadangwerken, die de gehele landstreek enorm ten goede zullen komen, dat is een kunst.. die Ir. Talenskeen verstaat.

Hij heeft meer tijd verloren aan gesprekken, aan het drinken van vreselijk zoete koffie en het nuttigen van nog zoeter gebak met de zelfbestuurders, dan met de oplossing van technische problemen. Juist door de arbeid aan deze Sadangwerken, komt men het meest nader tot het volk. De Boeginezen — er werken thans 4000 arbeiders — komen niet voor het loon, ze komen uiteindelijk alleen, wanneer ze met eigen ogen eenmaal hebben aanschouwd, dat op de nieuw bevloeide velden geen misoogsten tot 80 percent meer mogelijk zijn. De zelfbestuurders hebben nog grote zeggenschap over het volk. Een van hen vertelde mij, dat hij die staat Oost-Indonesië wel prachtig vond, maar van mening was, dat de overdracht van het gezag over een lange termijn moest lopen. Een te snelle overgang van het sterk feodale systeem naar de democratie, zou een ramp betekenen, meende hij. Een ander zei me ronduit, dat hij niet veel van democratie begreep.

De overgang zal ook zeer geleidelijk moeten zijn, vooral waar men in de staat Oost-Indonesië een samenstel van volkeren aantreft, waarvan bijvoorbeeld de Menadonezen het liefst een twaalfde provincie van Nederland zouden willen vormen (de Nederlandse taal wordt door hen bij alle plechtigheden ge-ook al begrijpt men ze niet, zijn in het Nederlands gesteld). De Ambonnezen voelen veel voor „een dertiende provincie" en zweren bij ons vorstenhuis. Een minderheid van Timor is al even Nederlands gezind. Het vinden van een eenheid in deze veelheid van karakters, talen en volkeren, zal vele jaren vragen. In veler ogen is de staat Oost-Indonesië één groot vraagteken, aldus lezen wij in 'De Volkskrant'.

Geef verantwoording.

Dat vraagteken heb ik op tafel gelegd bij de minister van Binnenlandse Zaken, de bekwame Baliër Ide Anak Agoeng Gde Agoeng (thans minister-president — Red.), die van het vraagteken een uitroepteken heeft gemaakt. „Vroeger zeiden de Nederlanders", zegt deze minister, „dat de Indonesiërs geen verantwoordelijkheid konden dragen. Ik zeg het omgekeerde: Geef ze verantwoordelijkheid en door het dragen van die verantwoordelijkheid willen zij het leren. Wij zullen echter niet aarzelen eerlijke, goed bedoelende Nederlanders, die werkelijk de geest van deze tijd aanvoelen, in te schakelen. Wij hebben hen nodig, speciaal op de terreinen van economie en staatsinrichting.

Het moeilijkste probleem is evenwel de Hollanders van deze geest te doordringen. Het is zo jammer, dat de bedoelingen van duizenden goede Nederlanders soms teniet worden gedaan door enkelen, die zich niet in de nieuwe tijd kunnen inleven en daardoor veel kwaad doen. Een moeilijkheid is ook, dat de centrale regering talmt de bevoegdheden los te laten, die op de Denpasar-conferentie beloofd zijn. Ik zeg: Geef ons de grootst mogelijke zelfstandigheid en dan pas kan ik mijn mensen geloofwaardig maken, dat wij geen marionetten zijn. Velen zijn nog niet over die vrees heen. Dat wekt spanningen.

Pro-republikeins zijn er heel weinigen", vervolgde de minister, „al heeft men sympathie voor wat de Republiek als voorloper in de vrijheidsstrijd bereikte. Men vraagt ons: Geef bewijzen, dat wij even zelfstandig zijn als de Republiek en deze staat op een zelfde hoogte ligt, wat bevoegdheden betreft. Weinigen beseffen, dat een revolutie zich sneller voltrekt dan een evolutie. Men zag alleen de buitenkant van de Republiek en de mensen hier zeggen: Bij ons gebeurt niet veel. Voor het bewust denkende deel van het volk begint nu echter een nationaal Oost-Indonesisch besef te leven.

De centrale regering zal echter een loyaal gebaar moeten doen, om ons in de srijd om zelfstandigheid te steunen. Een loyaal gebaar bijvoorbeeld ten aanzien van de knellende bepalingen van het administratief recht. In keukentaal heet dat: Het almachtige toezicht van Batavia moet iets verminderen. Wij wachten met spanning op het ogenblik, dat in Makassar voor alle deelstaten een vergadering wordt gehouden (voorstel Romme), waarin aan het vage Linggadjati een duidelijker vorm wordt gegeven".

Goede samenwerking.

In het paleis van de president, hangt een voorname, rijk-Oosterse sfeer. In zijn werkkamer hangen schilderijen van Balische kunstenaars: Een vrouwenkopje, een landschap. In de tuin spuiten enkele fonteinen. Een bediende serveert geruisloos een koele dronk. President Soekawati: „Vorig jaar December zijn wij met Oost-Indonesië begonnen. Wij hadden niets — geen ambtenaren, geen gebouwen. Nu functionneert het overheidsapparaat. Grote plannen voor huizenbouw staan op stapel. De herstellingen aan de haven zijn een grootse prestatie geweest. Volgend jaar beginnen wij met de bouw van een groot hotel met 400 kamers, om ten minste onze ambtenaren onder dak te kunnen brengen. Er zal alles worden gedaan om de jeugd van Oost-Indonesië op een hoger ontwikkelingspeil te brengen. Begin van het volgend jaar: opening van een handelshogeschool, een opleiding buitenlandse diensten en een opleiding voor leraren. Wij hopen op een eigen universiteit. 150 Oost-Indonesische jongeren studeren reeds in Nederland. Ik ben trots op datgene wat wij reeds hebben bereikt". De president ziet me vriendelijk glimlachend aan: „Wij zijn aangewezen op Nederlandse ambtenaren. Wij hopen op een goede samenwerking tot in lengte van dagen, alhoewel op de voorgrond staat, dat de Nederlanders meer op de achtergrond zullen komen".

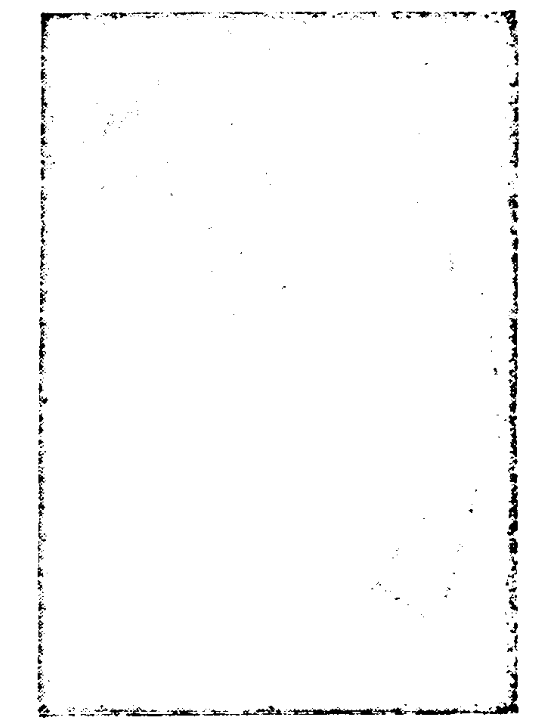
K.L.M.- Luchtlijn Amsterdam-Lourdes officieel geopend

Treffend enthousiaste ontvangst door Baskische bevolking

door

F. J. DE FRAITURE.

Hoog in de lucht — 3000 meter boven de aardbodem — met onder ons pittoresk het vlakke Zuid-Franse land, zichtbaar tussen donzige wolkjes, en achter ons latend de majesteitelijk ruige, besneeuwde bergmassieven der Pyreneeën, schrijf ik deze indrukken neer van de opening der K.L.M. - luchtlijn Amsterdam-Eindhoven-Pau-Lourdes. Dank zij het heerlijk enthousiasme der Frans-Baskische bevolking over dit nieuwe initiatief der K.L.M. is deze eerste vlucht op dit traject geworden tot een onvergetelijke demonstratie van vriendschap en verbondenheid tussen het Franse en het Nederlandse volk.

F. J. dE FRAITURE

De heenreis was er een waarvan zelfs een der oudste en meest ervaren K.L.M.-vliegers, de heer J. J. Hondong, die als inspecteur der luchtlijnen deze vlucht meemaakte, getuigde, dat zoiets slechts eenmaal per jaar voorkwam, zó slecht was het weer. Een hevige Zuid-Westerstorm woei met een snelheid tot 80 km. per uur over de Pyreneeën, gepaard met zware regen en hagelbuien en een ongewoon laag hangende doorgaans pikzwarte bewolking.

Enthousiaste ontvangst.

Onder deze omstandigheden moest, laag vliegend, voor de eerste maal een route gezocht worden en een landing plaats hebben op het onbekende vliegveld van Pau, tot voor kort slechts voor militaire doeleinden in gebruik. Doch gezagvoerder A. van Ulsen speelde het met zijn wakkere bemanning klaar zijn Dakota veilig op de grond te zetten.

En toen kwam de verrassing! Reeds door de raampjes van het toestel zagen wij vlaggen, Franse en Nederlandse, die strak stonden in de straffe wind, gepavoiseerde hangars en een menigte van honderden enthousiast juichende mensen, die in dit weer meer dan twee uur gewacht hadden op de vertraagde aankomst van onze Dakota, welke fier de K.L.M.-vlag op de neus voerde.

De ere-gast van deze reis, Z.H. Exc. Mgr. W. Bouter, Bisschop van Nellore, verliet als eerste het vliegtuig, gevolgd door de heren J. A. van Houten, directeur Bureau Voorlichting van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, R. J. Vogels, Hoofd K.L.M.-Persdienst, A. E. M. Hanlo en J. J. Hondong van de K.L.M., voorts journalisten, waaronder uw verslaggever, en nog enkele bedevaart-gangers, onder wie een echtpaar met een alleraardigste baby in een reiswieg.

Baskische hartelijkheid.

Nauwelijks hadden wij vaste grond onder de voeten of charmante jongedames in Baskische klederdracht boden de vrouwelijke leden van het reisgezelschap bloemen aan, terwijl zij de heren — Mgr. Bouter incluis! — een Baskische muts sierlijk op het hoofd plantten. Handen werden geschud alsof we elkaar reeds jaren kenden, volgens oud Baskisch gebruik werd een heildronk uitgebracht uit een soort leren zak en een Bask greep uw verslaggever joviaal bij de schouder met de uitroep — doelende op mijn Baskenmuts: — „ah monsieur, maintenant vous êtes libéré!" Onderwijl werd aanhoudend gefilmd en gefotografeerd.

In een met groen versierde hangar werden hartelijke welkomstspeeches gehouden, waaruit bleek, dat behalve twee monsegnori, alle denkbare civiële, militaire en luchtvaart-autoriteiten aanwezig waren. De ere-wijn vloeide overvloedig en brood met Baskische paté werd door de tengevolge van het lange wachten uitgehongerde gastheren even gretig geconsumeerd als door de gasten!

Aan een welvoorziene dis werd later op de avond in Lourdes de begroeting nog eens herhaald met vele toespraken en heildronken over en weer op „la belle France", op „la jolie Hollande" en op de K.L.M.

De volgende morgen droeg Mgr. Bouter in de grot der verschijning van de H. Maagd aan Bernadette de H. Mis op, een zeer treffende plechtigheid. Een min of meer officiële lunch met de burgemeester en andere autoriteiten van Pau besloot de korte maar mooie trip, waarop wij in een volgend artikel nog nader hopen terug te komen.

En terwijl wij dit schrijven vliegen wij terug naar het vaderland onder het mooist denkbare vliegweer. Een waar feest! Maar bij aankomst in Nederland regende het..!

Curaçao ontvangt vele gasten uit Memphis

Onlangs maakte de heer Stewart, vice-president van de Chicago and Southern Airlines bekend, dat een vliegtuig met regeringsautoriteiten, bekende journalisten en directieleden van de Chicago and Southern Airlines op 14 Juni om half drie 's middags van Memphis starten voor het eerste gedeelte van een speciale vlucht langs de Caraïbische route waarop deze luchtmaatschappij binnenkort hoopt te vliegen.

Op deze vlucht zal worden geland te New Orleans, Kingston, Jamaica en Curaçao (N.W.I.) met einddoel Caracas (Venezuela), het eindpunt van de voorgestelde route.

Een bilaterale luchtovereenkomst werd onlangs tussen de Gouvernementen van Venezuela en de Verenigde Staten gesloten, waarmede de weg gebaand werd voor het begin van een regelmatige dienst en, zoals de heer Steward zei. Er wordt slechts gewacht op de benodigde landingsvergunningen van de Gouvernementen van Venezuela en Curaçao, voordat deze regelmatige dienst begonnen wordt. Alle pogingen nodig voor het aandoen van Jamaica, heeft men reeds verkregen.

Nieuwe luchtlijn.

Deze luchtlijn zal, indien alle landingsrechten verleend worden, vliegen van Houston (Texas) naar New Orleans, en vandaar naar Kingston, Aruba, Curaçao en Caracas. Te New Orleans zal deze lijn verbinding hebben met vliegtuigen, die tussen Chicago en Detroit vliegen, met tussenlandingen in de voornaamste steden van de Mississippi Valley, o.m. St. Louis, Indianapolis, Toledo, Evansville en Memphis.

Ontwikkeling toerisme.

De directie van de Chicago and Southern Airlines heeft bekend gemaakt een grootscheepse campagne op touw te zullen zetten voor de ontwikkeling van het toeristen verkeer naar de landen in het Caraïbisch Gebied.

Het vliegtuig met journalisten aan boord, een viermotorige Douglas DC-4, zal hedenmiddag vier uur te Kingston landen.

Lunch in Pisca.

Het gezelschap zal daar overnachten en de volgende morgen om half negen naar Curaçao vertrekken, alwaar door de Curaçaose Toeristen Commissie een rondgang door Willemstad en een lunch in de Pischaderabaai-club wordt aangeboden. Zeer waarschijnlijk zal ook Gouverneur Kasteel op deze lunch aanwezig zijn.

Laat in de namiddag zal het vliegtuig naar Caracas vertrekken. Aan het hoofd van het gezelschap staat de heer Carleton Putnam, president en oprichter van de Chicago and Southern Airlines, die deze maand haar vijftienjarig bestaan herdenkt. De heren A. P. Kaufmann en de Lesseps S. Morrison, burgemeesters van resp. St. Louis en New Orleans, zijn de voornaamste ambtelijke personages aan boord, terwijl de lijst van journalisten een aantal uitgevers, redacteurs, schrijvers over luchtvaart en correspondent van grote dagbladen en tijdschriften omvat, evenals journalistieke genootschappen uit het Midden-Westen en het Midden-Zuiden.

Auto "Citroen" — Meyboom's

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN.

C.P.I.M.

Dinsdag.

Telegram Afdeling: tel. 307; na 23 uur A. R. Th. Henze, tel. 462.

Personeel Afdeling: J. J. A. v.d. Burg, Amerikanenkamp, tel. 272; bij geen gehoor tel. 558.

Materialen Afdeling: H. C. Engelsman, Hotel, kamer 62, tel. 843—4.

C.S.M.

Rederij: N. H. L. van der Harst, tel. 690.

Scheepsagentschap: 8—23 uur Office, tel. 458—551; 23 — 8 uur P. C. Heitlager, tel. 304.

Dok Afdeling: J. Kraan, tel. 839.

Bioscoopprogramma: „Asiento": „Step by step". Toegang boven 16 jaar.

MEDEDELING.

Aangezien de administratie van ons blad deze week haar besteldienst gaat reorganiseren, verzoeken wij beleefd al onze abonnee's die niet *regelmatig* hun courant ontvangen, zich te wenden tot ons. bureau, Conscientiesteeg 29, telefoon 1550.

U bewijst ons daarmede een dienst en wij willen u daarmede ter wille zijn.

De Directie.

GETROUWD

MATTHEUS P. N. MEIJER. Jr.

EN

LUISA F. SJIEM - FAT

15 Juni 1948

Hiermede maken wij bekend, dat wij met ingang van 11 Juni 1948 procuratie hebben verleend aan de Heeren

H. M. HENRIQUEZ RODRIGUEZ

en

L. L. A. VAN DE BEEK

Curaçao, 15 Juni 1948 Firma C.S. GORSIRA J. P. Ez.

Mevrouw H. Swane–Mensink en Mr. J.W.I.M. Swane

deelen met droefheid mede, dat hun moeder en schoonmoeder

Mevr. de Wed. H. 't Hooft-Stous Sloot

eerder Weduwe van den Heer C. Mensink

op 11 Juni 1948 te 's Gravenhage is overleden.

Oranjestad, 12 Juni 1948.

OLYMPIADE CURACAO - ARUBA

AFDELING KORFBAL

Uitnodiging

Hierbij worden alle gemengde korfbalclubs op Curacao vriendelijk uitgenodigd zich te doen vertegenwoordigen op een bespreking betreffende de aanstaande olympiade op

Donderdag 17 Juni a. s. om 8 uur n. m

op het terras van de Club J. P. F.

De officieële afgevaardigde van elke club dient daarbij een schriftelijke machtiging over te leggen ondertekend door ten minste twee bestuursleden van zijn vereniging.

Het Bestuur van de

Sport - en Ontspanningsvereniging „ATHENE"

De K.N.S.M. vraagt

Stenotypistes.

Aanmelden Kantoor Breedestraat tussen 9.00 en 12.00.

AUTOBUSBEDRIJF CURAÇAO.

Opening Hato-lijnen op Woensdag 16 Juni a.s.

VERTREK WILHELMINAPLEIN:
Aanvangende 6.05 v.m. om het uur tot 10.05 's avonds.

VERTREK BRIONPLEIN:
Aanvangende 6.35 v.m. om het uur tot 10.35 's avonds.

VERTREK VAN HATO;
op beide lijnen van 7.05 v.m. af om het uur.

De bussen van het Wilhelminaplein rijden via Damacor.

2-2 De Directie.

De Koninklijke Nederlandsche Stoomboot Mij. N.V.

vraagt twee administratieve krachten kunnende typen.

Zich aan te melden Chef Arbeidszaken, Westwerf tussen 8 00 en 11 45. 2—2

TE KOOP

Studebaker 1942

in uitstekende conditie

Te bevragen:

Pastorie Pietermaai

TE KOOP

De plantage genaamd

„Bubali"

gelegen te Noord op Aruba, eigendom der erfgenamen van wijlen de Heer Domingo Fernando Luydens.

Voor verdere informaties gelieve zich te richten tot mevrouw de weduwe Maria Ruiz, Kerkstraat z/n.

Aruba, Juni 1948.

ADVERTENTIE PRIJS:

Pagina	1 — f. 2.—	per cm.
„	2 — f. 1.25	„
„	3 — f. 1.25	„
„	4 — f. 1.—	„

Bij contract aanzienlijke reductie. Bespreek met ons de reclame campagne die U denkt te voeren, wij staan U met raad en daad terzijde.

De Directie.

Toys Whl esale — Meyboom's
